

Tato práce se zabývá rozbořem dosavadní dramatické tvorby René Levínského, s výjimkou krátkého skeče Václav Klaus odmítá svou rytinu, který byl napsán až v roce 2007. V práci jsou vymezena základní stanoviska, nutná k následné interpretaci jednotlivých dramát. René Levínský v daném období vytvořil čtrnáct divadelních her. Největší důraz je kladen na rozbor nejznámějších Levínského textů: Ještě žiju s věšákem, čepicí a plácačkou (2000) a Harila (2005). Výraznější pozornost je věnována i dosud neuvedené hře Fysik a jeptiška (2004), která je do značné míry autobiografická. Dramatické texty René Levínského přednostně inscenuje soubor Nejhodnější medvídci, s nímž je úzce spjata celá divadelní tvorba René Levínského. Levínského dramata se vyznačují jazykovou originalitou, uměním parodovat, mystifikací a intertextualitou.